

7 NOVEMBER 2010 – TWEEENDERTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

TWEEDE BOEK MAKABEEN 7, 1-2.9-14

In die dagen werden zeven broers met hun moeder gevangen genomen. De koning wilde ze dwingen van het verboden varkensvlees te eten door ze met roeden en zwepen te laten geselen.

De eerste van hen, die optrad als hun woordvoerder, sprak als volgt: „Waarom wilt gij ons ondervragen en wat wilt gij van ons te weten komen? Wij zijn bereid te sterven, liever dan de wetten van onze voorvaders te overtreden.”

Nadat de eerste gestorven was, riep de tweede broer, kort voordat hij de geest gaf: „Booswicht, gij kunt ons wel het tegenwoordige leven ontnemen, maar de Koning der wereld zal ons, die voor zijn wetten sterven, laten opstaan tot een eeuwig leven.”

Na hem werd de derde gemarteld. Zonder enige vrees sprak hij: „Ik heb deze ledematen van God gekregen; uit eerbied voor zijn wetten doe ik er afstand van, maar ik hoop ze eens weer terug te krijgen.” De koning en zijn omgeving stonden verbaasd over zoveel moed bij de jongeman, die zijn folteringen zonder één moment van zwakte doorstond.

Toen hij dood was, werd de vierde broer op dezelfde wijze gefolterd en gepijnigd. Op het punt te sterven, riep hij nog uit: „Het is niet zo erg door mensen omgebracht te worden, wanneer wij mogen vertrouwen op Gods belofte dat Hij ons weer zal laten verrijzen. Voor u echter zal er geen verrijzenis tot een nieuw leven zijn!”

TWEEDE LEZING

TWEEDE BRIEF AAN DE TESSALONICENZEN

2, 16 – 3, 5

Broeders en zusters,

Moge de Heer Jezus Christus zelf, moge God onze Vader, die ons zijn liefde heeft betoond, en die ons in zijn genade eeuwige troost en blijde hoop heeft geschonken, uw harten bevoedigen en sterken met alle goeds, in woord en daad.

Voorts, broeders en zusters, bidt voor ons, opdat het woord van de Heer overal zoals bij u zijn luisterrijke loop mag volbrengen en opdat wij verlost worden van die kwaadaardige en boze lieden; want het geloof is niet aller deel. Maar de Heer is getrouw: Hij zal u sterken en behoeden voor de boze. In de Heer vertrouwen wij op u dat gij doet wat wij bevelen en dit ook zult blijven doen. Moge de Heer uw harten neigen tot de liefde Gods en tot de standvastigheid van Christus.

EVANGELIE

LUCAS 20, 27-38

In die tijd kwamen enigen van de Sadduceeën, die de verrijzenis loochenen, bij Jezus met de vraag: „Meester, wij zien bij Mozes geschreven staan: ‘Als iemand een getrouwde broer heeft die kinderloos sterft, dan moet hij diens vrouw nemen en aan zijn broer een nageslacht geven.’ Nu waren er eens zeven broers. De eerste trouwde en stierf kinderloos. De tweede en de derde namen de vrouw en de een na de ander stierven ze alle zeven zonder kinderen na te laten. Het laatste stierf ook de vrouw. Van wie van hen is zij nu bij de verrijzenis de vrouw? Alle zeven toch hebben haar tot vrouw gehad.”

En Jezus sprak tot hen: „De kinderen van deze wereld huwen en worden ten huwelijk gegeven, maar zij die waardig gekeurd zijn deel te krijgen aan de andere wereld en aan de verrijzenis uit de doden, huwen niet en worden niet ten huwelijk gegeven. Zij kunnen immers niet meer sterven, omdat zij als engelen zijn; en als kinderen van de verrijzenis zijn zij kinderen van God. Dat de doden verrijzen, heeft ook Mozes aangeduid waar het gaat over de braamstruik, doordat hij de Heer noemt: de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob. De Heer toch is geen God van doden, maar van levenden, want voor Hem zijn allen leven.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

7 broers, 7 echtgenoten, 7 monniken

DE GRIEKSE KONING ANTIOCHUS IV bezet Israël in de tweede eeuw vóór Christus. Hij wil de joodse gelovige gemeenschap uitroeien. Voor hem staan een moeder en haar zeven zonen. Hun verhaal, maar vooral hun laatste woorden, werden opgeschreven: „De echte Koning zal ons laten opstaan tot een eeuwig leven.” Het is een van de eerste keren dat er in de Bijbel zo uitdrukkelijk wordt gesproken over een persoonlijk leven na de dood. Zelfs over een lichamelijk verrijzen: „Ik heb mijn armen en benen van God gekregen. Hak ze maar af. Ik zal ze genezen terugkrijgen.”

Het gaat hier niet over een wens van de mens om de dood te overleven. Ook niet over een beloning voor een goed leven. Het gaat niet over ‘mijn’ voortbestaan, maar over dat van anderen: „Als iemand zo trouw is, kan noch mag het dat hij ‘zomaar’ sterft. God zelf trekt het onrecht recht. Hij roept de slachtoffers door de dood heen.” Het motief van de verrijzenis is niet: „Ik zou het zo graag willen”, maar wel: „God is rechtvaardig en waar mensen kapot worden gemaakt, komt Hij tussenbeide. God verdraagt zo’n dingen niet.” Dat weten de zeven zonen en hun moeder gewoon en daarom riskeren ze alles. Tot hier dit knipsel van zo’n honderd jaar vóór Christus uit *The Jerusalem Times*.

Twee eeuwen later. Tobias vertelt een verhaal aan Jezus. „Sara was getrouwd met Aaron. Geen kinderen. Ze zouden dus helemaal sterven en niemand zou een steen op hun graf leggen, als symbool van hun gebed. Aaron verongelukt op zijn werk. Het is nu helemaal over. Dood is toch dood, behalve het voortleven in de genen en in de herinnering van je kinderen?” zegt Tobias. „Er moeten dus kinderen komen. Daarom is er het verplichte zwagerhuwelijk. Kefas, de broer van Aaron, moet met Sara trouwen. Maar ook hier geen kinderen. En zo komen ook Isaak, Adam, Jacob, Joachim en Efreem aan de beurt, maar geen kinderen. Als er een verrijzenis bestaat, beste Jezus, dan zal dat toch een vreemde zaak zijn: Sara met zeven mannen? Polygamie voor Gods troon, kom nou? Zouden we niet beter zeggen: dood is dood. Amen en uit?”

De kleur van dit tweede verhaal is helemaal anders dan het eerste. Hier gaat het over het verlangen, zelfs over het recht van de mens om voort te leven en over de plicht om nakomelingen te verwekken. Therapeutische hardnekkigheid in het bestrijden van onvruchtbaarheid om zo een soort onsterfelijkheid af te dwingen. Het woordje liefde valt dus nergens in het verhaal van Tobias. De broers van Aaron ‘moesten’ trouwen met Sara, graag zien of niet. Het huwelijk is hier enkel gericht op voortplanting. Jezus antwoordt aan Tobias dat God meer biedt. Natuurlijk is het een zegen kinderen te krijgen, maar de liefde tussen man en vrouw wordt ook gezegend door God, zelfs al „blijft de schoot dor”. Die liefde gaat niet verloren, zegt Jezus.

En biedt het overleven in de herinnering van je kinderen enige garantie? Op overlijdensbericht: „Ik zal leven, zolang jij je mij herinnert.” Met mos bedekte graven op onze kerkhoven tonen hoe relatief dat is, ook al is er een ‘eeuwige vergunning’. Opnieuw zegt Jezus: „God biedt meer. Hij is de God van Abraham, Isaak en Jakob, mensen die een naam hebben bij God en in zijn nabijheid verder leven. Meer dan een herinnering dus. Wat Ik, in godsnaam aanbied, is vertrouwen. Je moet niet met alle middelen proberen te overleven. God geeft het je, gratis, als je rechtvaardig bent en bemint. Zullen we in de hemel nog getrouwd zijn of niet, en met hoeveel mannen? Maak je daarover geen zorgen. Ik weet dat we elkaar terugzien, maar met een gezuiverde, genezen en nog veel diepere relatie dan in het mooiste huwelijk. We zullen allen één zijn. Geloof en hoop gaan voorbij. Alleen de liefde blijft.” Tot hier dit verslag uit *The Jerusalem Post*, februari van het jaar 30 (datum onzeker).

CNN, 21 mei 1996 • „In Tibhirine, Algerije, werden zeven monniken vermoord. Ze hadden kunnen vluchten, maar dan leverden ze hun islamitische burens over aan de willekeur van gewapende commando's. Ze bleven. En verzorgden zelfs gewonde terroristen. Er is een afscheidsbrief van prior Christian de Chergé: *Quand un A-Dieu s'envisage*, Als een A-Dieu in het verschiet komt, waarin hij zijn toekomstige moordenaars op voorhand vergeeft. (<http://meditations.be/Temoignage-de-Christian-de-Cherge>.)” Onlangs werd het drama verfilmd in *Des hommes et des dieux*. Of lees Yvo Dujardin, *De droom van Tibhirine* (2009).

Geef je leven voor anderen. Klamp je er niet aan vast. En je zult het terugkrijgen, gedegegen, vermont en verrijkt tot eeuwig leven.